

grupper er omfattet af tavshedspligtsbestemmelsen, betyder ikke, at alle oplysninger frit kan udveksles mellem disse. Oplysninger kan kun videregives inden for en virksomhed, hvis videregivelsen er berettiget: F.eks. kan konkrete kundeoplysninger kun videregives inden for virksomheden, hvis der er en ledelsesmæssig eller forretningsmæssig grund til videregivelsen.

Bestemmelsen er i følge praksis ikke til hinder for, at samme person kan være ansat i flere finansielle virksomheder. Der skal dog foreligge et sædvanligt ansættelsesforhold med en egentlig opgavevaretagelse. Ansættelsesforholdet skal være i overensstemmelse med reglerne i kap. 4 (ledelsesreglene).

Det forhold, at en person er ansat i flere virksomheder, betyder ikke ændringer i hvilke oplysninger, der kan udveksles mellem virksomhederne. En person kan derfor ikke benytte oplysninger fra den ene virksomhed i arbejdet for den anden virksomhed, medmindre oplysningerne i overensstemmelse med reglerne om videregivelse lovligt kan udveksles mellem virksomhederne.

Hemmeligholdelsespligten indebærer, at fortrolige oplysninger hverken må videregives uberettiget eller udnyttes uberettiget på anden måde. Ved fortrolige oplysninger forstås som udgangspunkt alle oplysninger. Såfremt oplysningerne er offentligt tilgængelige, kan disse ikke anses for fortrolige og omfattes derfor ikke af tavshedspligtsbestemmelserne. Spørgsmålet om, hvorvidt offentligt tilgængelige oplysninger kan videregives, skal derfor afgøres efter andre regler, herunder reglen i § 3, om redelig forretningsskik og god praksis.

Det følger af bestemmelsen, at videregivelse eller udnyttelse kun kan ske, hvis dette anses for »berettiget«. Som typetilfælde, hvor videregivelse efter praksis anses for berettiget, kan nævnes:

- Videregivelse af oplysninger til Finanstilsynet i henhold til loven.
- Videregivelse af oplysninger til skattemyndighederne i henhold til blandt andet skattekontrolloven.
- Videregivelse af oplysninger til en EDB-central, under forudsætning af, at denne har et acceptabelt sikkerhedsniveau.
- Videregivelse af oplysninger i forbindelse med fusion af finansielle virksomheder eller salg af dele af sådanne.
- Videregivelse af visse kreditoplysninger/soliditetsoplysninger mellem pengeinstitutter i henhold til Finansrådets »regler og vejledning for pengeinstitutters afgivelse af soliditetsoplysninger (kreditoplysninger) 1988«.

– Videregivelse af oplysninger med kundens samtykke. Se nærmere herom under bemærkningerne til § 10.

Videregivelse af oplysninger er kun berettiget, hvis de konkrete oplysninger er nødvendige for at varetage den opgave, som oplysningerne videregives til brug for.

Inden udgangen af 2001 vil Finanstilsynet offentliggøre tilsynets afgørelser om berettiget videregivelse på Finanstilsynets »hjemmeside« på internettet.

Stk. 2, er ny. Efter de nugældende regler gælder alene, at den som modtager oplysninger om rent private forhold på baggrund af et samtykke, automatisk pålægges tavshedspligt. Bestemmelsen får reel betydning i de situationer, hvor modtageren af oplysninger ikke i forvejen er pålagt tavshedspligt i medfør af den finansielle lovgivning. Dette er for eksempel tilfældet, hvis modtageren er ansat i et edb-servicebureau, et kuverteringsbureau eller Pengeinstitutternes Betalings-service A/S (PBS). Modtageren vil herefter alene kunne videregive de modtagne kundeoplysninger, hvis videregivelsen er berettiget i henhold til stk. 1.

Den omstændighed, at tavshedspligten følger oplysningerne, når disse videregives, indebærer ikke, at berettiget videregivelse kan ske i videre omfang end i dag. Det er således uden betydning for, om videregivelsen kan anses for berettiget, at modtageren af oplysningerne underlægges tavshedspligt.

Der vil være enkelte situationer, hvor det ikke vil være meningsfuldt, at tavshedspligten opretholdes. Hvis oplysninger f.eks. videregives i en retssal, pålægges tilhørere i retssalen ikke tavshedspligt på grund af denne bestemmelse.

Det påhviler den finansielle virksomhed, som led i en forsvarlig drift af virksomheden, at sikre sig, at den, der modtager fortrolige oplysninger, er bevidst om den tavshedspligt der følger disse. For eksempel kan dette ske ved, at der i en aftale om outsourcing gøres opmærksom på den nævnte tavshedspligt for modtageren.

De krav, der kan stilles til den finansielle virksomhed i den forbindelse, afhænger af, hvem modtageren af oplysninger er. Hvis modtageren således i forvejen er underlagt tavshedspligt, kan den finansielle virksomhed gå ud fra, at modtageren er opmærksom herpå. Det påhviler ikke den finansielle virksomhed at kontrollere, at modtageren af tavshedspligten overholder denne.

Til § 5

Bestemmelsen er ny. Stk. 1 indføres på baggrund af ophævelsen af den nuværende regel om, at finansielle